Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5679
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

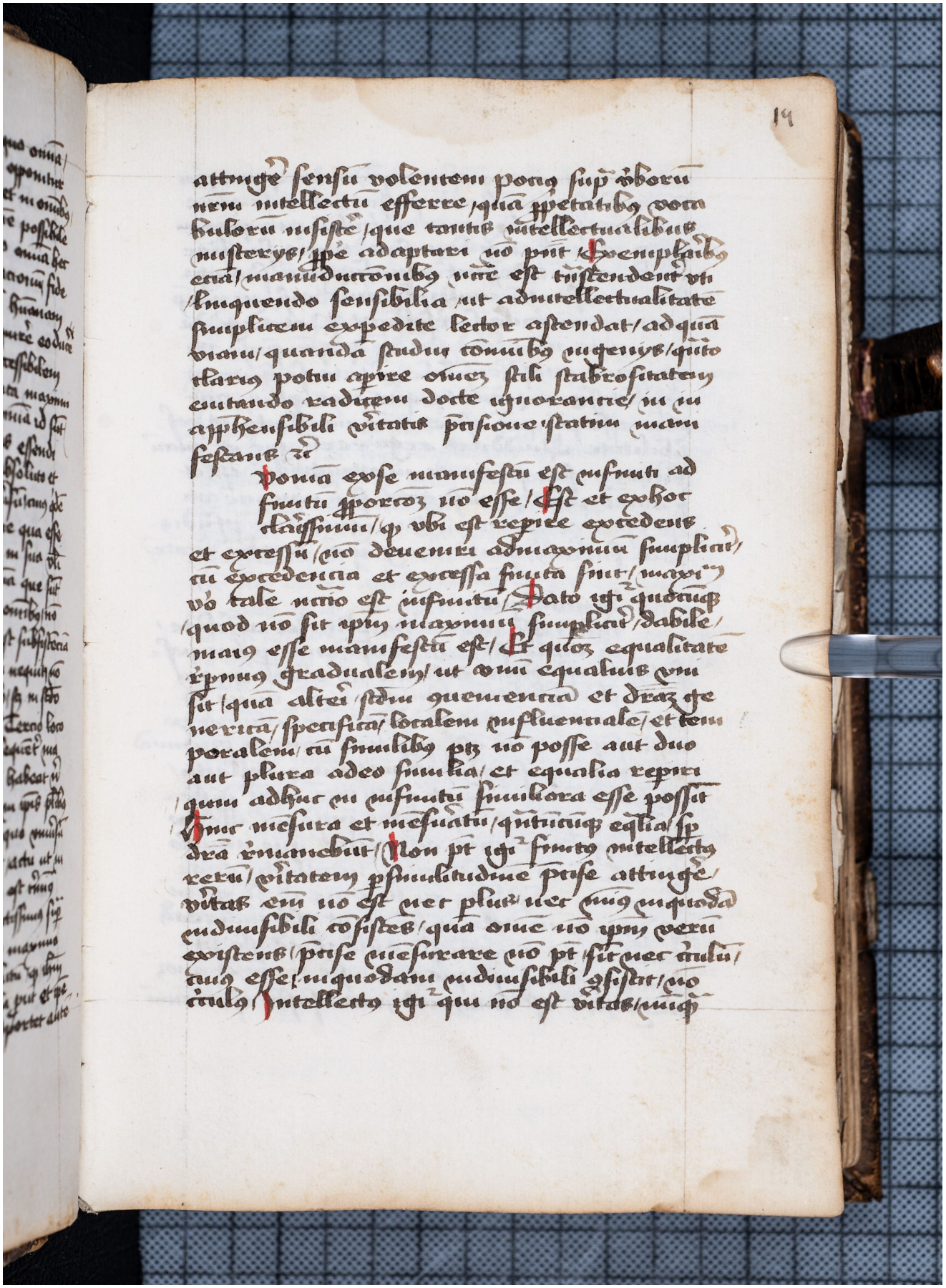

19

attingere sensu volentem porro sup̃ ꝓbor
rem intellectu efferre, quia pretutibus vom
bulorum insiste, que tantus intellectualibus
misteryis, ipse adaptari nō pnt. Exemplum
erit, manuductionibus iste est tristendent vti
liquendo sensibilia, ut ad intellectualitate
simplicem expedite lector ascendat, ad qua
viam, quemvis studiis tonnibus incipiens, quo
clarius potui apte omnes stili stabrositates
evitando radicem docte ignorantie, in ea
apprehensibili veritatis persone statim mecum
sesarit. ꝛc

Omnia ex se manifestum est infinito ad
finito porro nō esse. Est et exhor
dissimum, q̃ vbi est repice excedens
et excessum, ex deveniri ad maximum simplicem,
in excedentia et excessa finita sint, maxi
vō tale nemo est infinitum. Dato igit quidquid
quod nō sit ipse, maximum simplicem, dabile
magis esse manifestum est. Et quia equalitate
primo gradualem, ut omne equalitas eius
sit, quia altei, sedum quemenenia et drazcte
nerica, specifica, localem, influentiale, et tem
poralem, in similibus pts nō posse aut duo
aut plura adeo similia, et equalia repiri
quem adhuc in infinitum similiora esse possit
Omne mensura et mensuratum, quantumcumq̃ equalia, sp
dra invenietur. Non pt igit finito intellectu
verum, veritatem, pfinitudine prise attingere
veritas enim nō est nec plus nec minus, quemcumq̃
cudmisibili consistens, quia omne nō ymo, verum
existens, prise mensurare nō pt, sit nec minus
cuio esse, inquodam cudmensibili assistit, nō
minus, intellecto igit quia nō est veritas, nec